

Meddig lehet más az LMP?

2012 november 24. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Kicsit több mint két év, egy kormányzati ciklus fele adatott meg az LMP-nek arra, hogy elkerülje a színvallást, amelyet el?bb-utóbb minden pártnak meg kell tennie, amelyik akár ideológiáját, értékrendjét tekintve, akár csak programpontjaival markáns, olykor dogmatizmustól sem mentes arculatot mutatva jut parlamenti mandátumhoz.

A magyarországi liberális elit számára egy hozzá közel állónak tekintett politikai er? esetében közel két évtizede a kérdések kérdése az, hogy a szóban forgó párt hajlandó-e összefogni bárkivel a baloldalon az aktuális jobboldali „veszély” elhárítására. Ez a veszély 1998 óta Orbán Viktorban és a Fideszben testesül meg – tekintet nélkül arra, hogy kormányzati pozícióban vagy ellenzékben van-e épp. Az LMP számára most ért véget a kényelmes ellenzéki politizálás id?szaka, döntenie kell: h? marad-e 2010-es programjához és az el?z? húsz év politikáját, vezet? politikusait ostorozó retorikájához, vagy beáll a sorba Bajnai Gordonék mögé, az egykori SZDSZ, annak holdudvara és amerikai barátainak instrukciói alapján, az Orbán-kormány leváltásáért folytatott „szent háborúban”.

Természetesen nem kerülte el a figyelmemet, hogy a múlt hét végén az LMP kongresszusának többsége úgy döntött, nem csatlakoznak a Bajnai Gordon nevével fémjelzett **Együtt 2014 mozgalomhoz.** Az sem mellékes, hogy a kongresszus vesztesei – élükön a frakcióvezetésr?l lemondó Jávor Benedekkel – a hét közepén bejelentették a **Párbeszéd Magyarországért** nev? platform létrehozását, hangsúlyozva, hogy ?k egyel?re csak tárgyalni akarnak Bajnaiék mozgalmával. Szavaik szerint a párbeszéd eredményeinek fényében egy kés?bbi pártkongresszus dönthetne arról, „hogyan lehet a leghatékonyabban leváltani az Orbán-rendszert”. Úgy vélik, így adódhat esély arra, hogy az ellenzéki szerepl?k magukévá tegyék az LMP javaslatait, és konszenzusra jussanak egy esetleges miniszterelnök-jelölt személyér?l. Ismer?s szavak, kísértetiesen emlékeztetnek az 1994-es vagy a 2002-es, illetve 2006-os koalíciós tárgyalások idején elhangzott SZDSZ-es „érvekre”, bár ezúttal csak az ellenzék „összekovácsolásánál” tartanak, a választási gy?zelem még távoli.

Kétségtelenül nehéz helyzetben vannak a más politikát hirdet?k, hiszen egyik alapvetésükkel mennének szembe, ha támogatnák az el?z? ciklusban miniszteri, majd kormányf?i tisztséget betölt? Bajnait. Ezt – eddigi nyilatkozataik alapján – a platformos Jávor Benedekék sem akarják, de gondoljunk csak vissza ismét 1994-re, egy bizonyos Magyar Bálint nev? szabad demokrata prominensre, aki a két választási forduló között még elképzelhetetlennek tartotta a koalíciókötést az MSZP-vel, ha a miniszterelnöki posztot Horn Gyula tölti be.

A politikai racionalitást figyelembe véve kevés esély van arra, hogy a legjobb esetben is 7-8 százalékos támogatottsággal rendelkez? LMP képes lenne elérni, hogy az úgynevezett alkotmányos bal- és jobboldal esetleges közös miniszterelnök-jelöltje ne Bajnai Gordon legyen, aki egyértelm?en Orbán Viktor kihívójaként tért vissza, jelent?s gazdasági-pénzügyi körök támogatásával. Nem életszer? az a felvetés, hogy az LMP kedvéért majd hátrébb lép néhány sorral. És a személyi kérdésen túl még egyezségre kellene jutniuk a közös alapelvekr?l, legfontosabb programpontokról is a választási együttm?ködés érdekében, ami szintén nem lenne egyszer?, ha az LMP komolyan veszi 2010-es választási téziseit.

Két lehet?ség áll a párt el?tt: meghajol a balliberális sajtóorgánumokban is érzékelhet? nyomás alatt, és csatlakozik Bajnaiékhoz, vagy kitart eredeti elvei mellett, és önállóan méreti meg magát a 2014-es választásokon. Mindkét esetben valószín?síthet? a pártszakadás, ami akár az önálló parlamenti létük végét is elhozhatja. Az viszont biztosan kiderül, hogy mit jelent éles helyzetben az LMP politikai mássága.

Kis Ferenc - mno.hu

Ajánló